

VĚDECKÝ JARMARK

1. LÉKAŘSKÁ FAKULTA

Na tomto stánku jsme se mohli setkat se studenty medicíny, kteří nás ochotně zasvětili do tajů lidského těla, jež pro většinu návštěvníků zůstávaly doposud skryty.

Jedním z nejzajímavějších přístrojů zde vystavených byl bezpochyby laparoskop. Mohli jsme si vyzkoušet, jak je obtížné tento přístroj používat a přesvědčit se, že práce s ním vyžaduje roky praxe. Přemísťování kovových kroužků pomocí miniaturních nůžek při pozorování kamery je nanečisto bezpochyby vzrušující činností, ale v tuto chvíli si nedokážu představit, jak bych s tímto přístrojem v praxi nějakému pacientovi několik hodin odstraňoval apendix či žlučník nebo operoval kýlu. Nyní mohu pouze konstatovat, že obdivuji lékaře, kteří to skutečně dokážou.

Další neméně pozoruhodnou činností byla tzv. orotracheální intubace, tj. zavedení trubice s využitím laryngoskopu, který umožňuje lepší pohled do hrtanu, skrz ústa a hrtan do průdušnice. Tuto činnost jsme měli možnost vyzkoušet si v praxi na modelu lidského těla a zjistili jsme na vlastní kůži, že trefit se s endotracheální trubicí přímo do hrtanu je velmi obtížné. Po našem zároku by pacient totiž zřejmě zemřel, jelikož jsme mu přístroj zavedli namísto dýchacího do trávicího ústrojí.

Kromě těchto činností, které nás patrně i nejvíce zaujaly, jsem si zde rovněž mohli zkusit ošetřit namaskované tržné rány na modelech lidského těla či si poslechnout zajímavý výklad o EKG, jež si někteří návštěvníci dokonce mohli natočit. Dále zde byla možnost vyzkoušet si sám na atrapách lidské ruky odběr krve, kterého se bojí v dnešní době především řada malých pacientů, přestože to není zdaleka nic tak strašného.

PŘÍRODOVĚDECKÁ FAKULTA

Dalším, námi vybraným stánkem, byl jeden z těch, které si pro návštěvníky připravili studenti a profesori z Přírodovědecké fakulty UK. Konkrétně jsme si zvolili ten pod číslem 26, kde jsme se zaobírali smysly: čichem, zrakem, hmatem a chutí.

Probíhala zde „degustace“ moučných červů a cvrčků v karamelu, ale rovněž červů v pikantním dresinku. Ani jeden z nás tento typ pokrmu nikdy předtím nejedl, proto nám tato část přišla ze začátku trochu odporná. Následně jsme se však odhodlali a ochutnali alespoň jeden druh. Rozhodně to nic tak strašného nebylo!

Náš zrak zde byl konfrontován s několika typy, někdy i neléčitelných onemocnění, konkrétně se jednalo o zelený zákal, oslepnutí na polovinu každého oka, ale i některá další nevratná onemocnění sítnice, sklivce či rohovky.

Čich reprezentovali voňavé „fixy“. Jednu po druhé jsme zkoušeli a nestačili jsme se divit tomu, co vše na nás bylo přichystáno. Kdyby člověk, tu či onu potravinu viděl, tak by mu to divné asi nepřipadalo. V tomto případě si však každý představoval ledacos, ale určitě ne ananas, jahodu, česnek či jablko.

Hmatové buňky rovněž nezůstaly ochuzeny. Byly zde terária s netradičním exotickým hmyzem. Například larva tropického nosorožníka, největší mnohonožka na světě, bičovec nebo sklípkan. A právě tento sklípkan Smithův se nám líbil ze všeho nejvíce. Lektori nám ho velmi ochotně dali na ruku. Dozvěděl jsem se, že tento druh pochází z Mexika a že se ho člověk rozhodně nemusí bát, protože není jedovatý. Byl to pro nás bezpochyby veliký zážitek.

ÚSTAV ORGANICKÉ CHEMIE A BIOCHEMIE

Stánek ÚOCHB č. 53 pod názvem Magická chemie byl samý experiment. V prvním pokusu, nás čekala extrémní změna teplot. Jeden z chemiků vzal tekutý dusík a polil jím balónek, který se zkroutil a smrsknul. Jednalo se o značně působivý okamžik. Po chvílce se však balónek vrátil do původního stavu. Mimo jiné nám rovněž ukázal, ten samý pokus na gumové rukavici. Nakonec nás nechal si na tekutý dusík sáhnout. Zajímavé bylo i skladování tekutého dusíku v speciálních termo - nádobách.

U dalšího vědce byla dokázána přítomnost zeleného barviva v listech, jež obsahují chlorofyl.

Na závěr jsme mohli spatřit patrně nejnebezpečnější pokus ze všech. Na suchý led byl nasypaný hořčík a ten byl následně zapálen. Chemik hořčík ještě rychle přikryl další kostkou suchého ledu a poté jsme mohli v bezpečí pozorovat krásnou světelnou podívanou. Když byla reakce hořčíku u konce, nastal obtížnější úkol a to, jak prvek uhasit. Pánové si vzali kbelík s vodou a hořící objekt do něj vhodili. Ačkoliv nás upozorňovali, že by se hořčík vodou neměl hasit. Hořčík s vodou reagoval velmi agresivně, ale naštěstí krátce. Po rychlém výbuchu nás nic dalšího nečekalo.

V příštím roce vám vřele doporučujeme Vědecký jarmark znovu navštívit. Návštěva bezpochyby stojí za to!

Vojtěch Kreuz (3. C) a Filip Frank (3. A)